

ומקשינן: וליחזי הי מינייהו קדימ, מי משניהם הקדים לבוא למקום מעמדו הנוכחי, שאז הוא זכה בכל ארבע האמות שסביבו, ולשני שוב אין לו זכות שם!

וכי תימא, שמא תאמר, דאתו תרווייהו בהדי הדדי, שניהם הגיעו באותו רגע לתוך ארבע האמות של הגט. אי אפשר לומר כן, כי:

והא אי אפשר לצמצם שלא יקדים אחד מהם לתוך הארבע אמות של הגט. (40)

ומתרינן: אלא, אמר רב כהנא: הכא,

בשמונה אמות מצומצמות עסקינן, שיש ביניהם מרחק של שמונה אמות בדיוק, לא פחות ולא יותר.

וגט יוצא מארבע אמות שלו לארבע אמות עמ-ב **שלה, שהבעל זרק לה את הגט, והוא נפל כשחלקו אחד בארבע אמות שלו וחלקו השני בארבע אמות שלה, והרי הוא ברשות שניהם.**

ומקשינן: **והא אניד גביה! הרי מקצת הגט עדיין נמצא ברשותו,** (41) **והתורה אומרת "ונתן בידה" שיהא כולו ברשותה, ואם לאו**

לשון מחצה על מחצה. אבל בשתי כתי עדים, הספק הוא על הגט אם הוא קרוב לו והיינו בארבע אמות שלו, או קרוב לה והיינו בארבע אמות שלה, ושייך על זה לשון מחצה על מחצה. ובאבני מילואים [ל ט] תירץ קושית התוס', דאם העדים אינם יודעים מי קדם הוי כגירושין בלי עדים ואינה מגורשת. ולכן תירצה הגמרא בשמונה אמות מצומצמות שזה אינו מחמת ספק אלא ששניהם שוים. או בשתי כתי עדים שהכת אמיתית יודעת בודאי שהיה קרוב לה.

ובפורת יוסף הקשה, שיעמיד כגון שעמד איש אחד קודם, ואחר כך באו האיש ואשה, וכשהלך האיש נמצאו שניהם בתוך ארבע אמות בבת אחת. ותירץ, כיון שכל קנין ארבע אמות הוא משום דלא ליתי לאינצויי, הרי לגבי גט אין לאדם אחר שום זכות, דלא שייך שיבא לאינצויי עליו, והוי כמאן דליתא.

ועוד הקשה, אכתי שייך כגון שהיה הגט ברשות אדם אחר והפקירו, וקנו שניהם בבת אחת. ותירץ דמזה ראייה לשיטת הפוסקים שבגט יש קנין ארבע אמות גם ברשות הרבים, והוא הדין ברשות אחר.

41. הגמרא אומרת האמת אבל אין צריך לזה, שגם בלא אניד גביה אלא שמקצת הגט הוא רק

שנים בבת אחת לארבע אמות לא הקנו חכמים את הארבע אמות לשניהם בשותפות, אלא רק אחד מהם קונה, והדבר מוטל בספק איזה מהם קנה, כמו ראובן שאמר לשמעון וללוי הרי השדה נתונה לאחד מכם, והלכו והחזיקו ביחד, שקנה אחד מהם בלבד, והדבר מוטל בספק ביניהם. ולכן אין להקשות שהגט אניד גביה דהבעל, כי לצד שהיא זכתה בארבע אמות, אין לבעל שם כלום.

40. הקשו תוס' שיעמיד באופן שאיננו יודעים מי קדם ולכן הוא ספיקא. ותירצו דלשון מחצה על מחצה לא משמע הכי. תוס' ד"ה והא [בע"ב].

וביאר המהרש"א משום דודאי לא הוי מחצה על מחצה, שאי אפשר לצמצם, והוא קרוב לו או קרוב לה, אלא דאנן לא ידעינן.

אבל קשה, מה תירץ בשתי כתי עדים, ששם ודאי לא הוי מחצה על מחצה, שהרי הם מכחישים זה את זה, אלא שאנו לא יודעים מי אומר אמת.

והחזון איש מבאר, שבספק מי הקדים אין כאן ספק על מקום הגט אלא הספק הוא על הארבע אמות שהגט מונח בהם של מי הם, כי ספק מי נכנס לתוכן ראשון, ולא נופל על זה